

РЕШЕНИЕ

№ 1445

гр. София, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Камелия Първанова

Членове: Г. Иванов
Димитър Мирчев

при участието на секретаря Теодора Т. Ставрева
като разгледа докладваното от Камелия Първанова Въззивно гражданско дело № 20221000502066 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и следв. ГПК.

С решение №1120/16.05.2022г, постановено по гр.д.№ 15227/2021г по описа на СГС, е осъдена Прокуратурата на РБългария да заплати на Г. С. С., с ЕГН *****, на основание чл.2 ал.1 т.3 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди следните суми: сумата от 15 000 лв., ведно със законната лихва от 21.12.2016г. до окончателното изплащане, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, настъпили вследствие на незаконно повдигнато обвинение и неоснователно водено наказателно производство по НОХД № 3414/2010г. на Софийски градски съд, сумата 4440лв., ведно със законната лихва от 21.12.2016г. до окончателното изплащане, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди - заплатено адвокатско възнаграждение за защита и процесуално представителство по НОХД № 3414/2010г. на Софийски градски съд, вкл. и на досъдебното производство, както и сумата 1 354,84 лв. за разноси по делото. Отхвърлена е исковата претенция за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди за разликата между уважения размер от 15 000лв. и предявения размер от 100 000лв., ведно с лихвата за забава, като неоснователна.

Решението е обжалвано от Прокуратурата на РБългария, чрез Софийска градска прокуратура, в частта му, с която са уважени исковите претенции с доводи, че е постановено в нарушение на материалния закон, съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост, поради което претендира да се отмени, алтернативно да се

намали размера на присъденото обезщетение за неимуществени вреди. Сочи, че не са представени годни доказателства, които да установяват действително претърпените вреди като пряк и непосредствен резултат от повдигнатото обвинение. Поддържа, че е нарушена разпоредбата на чл.52 ЗЗД, тъй като определеният размер на съответства на принципа на справедливост, тъй като бланкетно са изброени съобразените обстоятелства.

Излага доводи, че изводите на съда са неправилни относно претърпените неимуществени вреди, изразяващи се в твърдени негативни морални вреди от наложена мярка за неотклонение, самоограничаване в служебен и личен план на пътувания и почивки, накърняване на честта, достойнството и доброто име на ищеца вследствие на медиен интерес, затваряне в себе си и социална изолация. Сочи, че не е била налице самоизолация, тъй като ищецът е бил общински съветник преди започване на досъдебното производство, а впоследствие е бил избран за депутат от 42 НС, поради което с номинирането му за изборна длъжност кандидатите се ползват със завишена медийна и социална активност. Отказът от кандидатиране за длъжността Кмет на столицата правилно е оценен от съда като направен избор на ищеца за заемане длъжността народен представител. Не са налице накърнена чест и добро име, тъй като именно в периода на воденото ДП ищецът се е ползвал с обществено доверие, довело до избора му за народен представител. Посочено е, че за медиите публикации не носи отговорност, тъй като същите са плод на журналистическа интерпретация. Счита за правилни изводите на съда за липса на вреди от преустановено хоби, извършена и снета впоследствие криминална регистрация, както и влошаване на здравословното състояние, емоционални вреди. Възразява срещу приетото от съда относно изтеклата погасителна давност за предявените искове, както и по отношение на дължимата лихва за забава.

Решението е обжалвано и от Г. С. С., чрез адв.З. С. и адв.Д. Т. от САК, в частта му, с която е отхвърлена исковата претенция по чл.2, ал.1, т.4 от ЗОДОВ за разликата от 15 000лв. до 100 000лв., ведно със законната лихва, с доводи, че е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Излага доводи, че съдът не е отчетел следните неимуществени вреди, а именно, че е следвало непрекъснато да обяснява, че не е извършител на престъпление, че негативните отражения от воденото срещу него наказателно дело не са отшумели и към настоящия момент. Счита за неправилно, че е присъден по-нисък размер, тъй като не е преустановил обществената си дейност и, че не е останал без работа, каквито твърдения не е имало в исковата молба, с което е обсъждал факти, извън предмета на делото.

Позовава се, че е изложил твърдения в исковата молба, че воденото срещу него наказателно производство е уронило професионалния му авторитет, както и, че част от колегите му и част от служителите са се държали резервирано с него, което е доказано от свидетелските показания на св.С. М.. Възразява срещу презюмирането от съда, че след като е бил избран за народен представител по време на наказателното производство, то не е бил накърнен професионалният му авторитет.

Сочи, че необосновано съдът е игнорирал настъпилите промени в личния му живот,

че е престанал да упражнява хобито си-лов, с приемане, че не е доказано с ангажираните по делото гласни доказателства.

Относно мотивите за претърпени вреди от медиини публикации счита, че неправилно е прието, че прокуратурата е длъжна да информира обществото по общественно значими дела, че отразеното в медиите не е накърнило професионалното му развитие и, че като обществена личност е имал достъп до публични изяви и възможност да опровергава повдигнатите му обвинения.

По отношение на друго наказателно производство-прокурорска преписка при ОП-Шумен през 2004г, то същата е била прекратена през 2008г., като няма данни по нея да е бил привличан като обвиняем, да е образувано срещу него наказателно производство и да е знаел за съществуването му, поради което не се установява връзка на същото с вредите, които претендира от процесното такова.

По отношение на самоограничението му да пътува сочи, че същото е било във връзка с наказателното производство и ирелевантно, че не е било наложено от съответните органи в производството.

Сочи, че определеният размер е занижен и не съответства на принципа на справедливост, заложен в чл.52 ЗЗД.

Претендира да се отмени решението в обжалваната му част и да се присъдят разноски.

Ответната страна-Прокуратурата на РБългария е оспорила въззивната жалба с доводи, че е неоснователна.

Въззивните жалби са подадени в законоустановения срок, от надлежни страни и против обжалваем съдебен акт. Разгледани по същество са НЕОСНОВАТЕЛНИ.

Ищецът по делото – Г. С. С. е посочил в исковата молба, че с присъда по НОХД № 3414/10г. на СГС, НО, 25 с-в, е бил оправдан по повдигнатото му обвинение за безстопанственост. Наказателното производство продължило повече от 6г. и 9м., през който период бил ангажиран с воденото срещу него наказателно производство - явяване пред органите на разследването и пред съдилищата, обсъждане на доказателствата със защитника му. През това време бил под постоянен стрес, подтиснат, изпитвал чувство на срам, бил уронен престижа и професионалния му авторитет. Делото било от интерес за пресата и било редовно отразявано в медиите. Налагало се да дава обяснения пред Столичния общински съвет и пред Народното събрание, че не е извършил престъпление. Притеснявал се да не навреди на близките си – родители, син, бивша съпруга. Унизително преживял полицейската регистрация, която била премахната след оправдаването му едва след негова молба, а не служебно от прокуратурата. Наложена мярка за неотклонение „подписка“ също му причинила неудобства – трябвало да информира органите на досъдебното производство и на съда за отсъствията от адреса си, поставял си самоограничения във връзка с пътуванията. По време на наказателното производство не е могъл да практикува хобито си – лов, тъй като оръжието му било отнето. Влошило се и здравословното му състояние. Претърпял

неимуществени вреди и имуществени вреди, поради което на основание чл.2 ал.1 т.3 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди е претендирал да бъде осъдена Прокуратурата на РБългария да му заплати обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 100 000лв. и обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 4440лв., ведно с акцесорни искове по чл.86 от ЗЗД за заплащане на лихва за забава върху всяко претендирано обезщетение от датата на влизане в сила на постановената по отношение на него оправдателна присъда на 21.12.2016г. до окончателното изплащане.

Ответникът Прокуратурата на РБългария е оспорила исковите претенции по основание и по размер. Изложила е възражения, че липсват доказателства в подкрепа на твърденията в исковата молба и тяхната връзка с повдигнатото обвинение. Не са установени настъпили здравословни проблеми на ищеца. Оспорил е твърдяната продължителност на наказателното производство. Изложил е доводи, че производството е приключило в разумен срок, че същото е било с тежка фактическа и правна сложност- водено е срещу 13 лица, а поради избирането на ищеца за народен представител производството е било спряно. Оспорил е твърденията за търпени ограничения във връзка с наложената мярка за неотклонение, за накърнени чест, достойнство и добро име, че е разпространявана публично информация за ищеца. Възразил е, че следва да носи отговорност за оплакванията от неудобства по извършена съобразно ЗМВР полицейска регистрация, за снемане на регистрацията, което не е задължение на прокуратурата. Оспорил е като недоказани твърденията за отнето оръжие, за влошено здравословно състояние. Релевирал е възражение, че правото на иск на ищеца по ЗОДОВ е погасено по давност, вкл. и иска за лихва върху главниците. Претендирал е да се отхвърлят исковите претенции.

С решението си първоинстанционният съд е уважил частично исковата претенция за обезщетение за неимуществени вреди, уважил е исковата претенция за имуществени вреди и лихва за забава, като е приел, че са налице условията за ангажиране отговорността на ответника, че ищецът е претърпял неимуществени и имуществени вреди.

От приложеното НОХД № 3414/10г. на СГС, НО, 25 с-в се установява, че ищецът е бил общински съветник в гр.София в периода 2004г. – 2010г. На 8.03.2010г. по ДП № 5397/2008г. по описа на СДВР ищецът е бил привлечен като обвиняем за извършени стопански престъпления по чл.219 ал.4 вр. ал.3, вр. ал.2 вр. чл.чл.20 ал.2 вр. ал.1 вр. чл.26 ал.1 от НК. Взета му е била мярка за неотклонение „подписка“. На същата дата ищецът е бил разпитан в качеството му на обвиняем от разследващ полицай при СДВР. Позовал се е на правото да не дава обяснения. Разследването е водено срещу още 12 лица и му е било предявено на 26.05.2010г.

На 21.07.2010г. СГП е внесла обвинителен акт срещу ищеца в съда с обвинение, че в периода 18.08.2004г. до 17.03.2005г в гр. София, качеството си на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, ал. 1,6. „Б” от НК - член на Съвета на директорите на „Софийски имоти” ЕАД, в съучастие като извършител с Г. Ц. И. и Н. М. Д.-К., въпреки задълженията си по чл. 237, ал. 2 от Търговския закон: „Членовете на съветите са длъжни да изпълняват задълженията си в интерес на дружеството и да пазят тайните на дружеството и след като

престанат да бъдат членове на съответния съвет, чл. 28, ал. 2, т. 1 от Устава на „Софийски имоти” ЕАД - „Съветът на директорите: Планира, организира и контролира цялостната дейност на дружеството;” чл. 28, ал. 2, т. 2 от Устава на „Софийски имоти” Съветът на директорите: Организира стопанисването и управлението на имуществото на дружеството”, чл. 28, ал.2, т.3 от Устава на „Софийски имоти” ЕАД: „Съветът на директорите: Организира изпълнението на решенията на общото събрание на акционерите”, чл. 6, т. 1 от Договор за възлагане на управление на еднолично акционерно дружество с общинско имущество „Софийски имоти” ЕАД, № РД 15 - 6947 от 29.12.1997 г. - „Изпълнителят е длъжен: да управлява дружествените дела в съответствие с действащата нормативна уредба, Устава на Дружеството и поставената бизнес-задача”, чл. 6, т. 4 от Договор за възлагане на управление на еднолично акционерно дружество с общинско имущество „Софийски имоти” ЕАД, № РД 15 - 6947 от 29.12.1997 г. - „Изпълнителят е длъжен да организира и управлява дейността на Дружеството съобразно изискванията на пазара, финансовите, трудовите, материално - технически ресурси и поставена бизнес задача”, не е упражнил достатъчен контрол върху работата на лица, на които е възложено управлението на обществено имущество – О. В. К., изпълнителен директор на „Софийски имоти” ЕАД по сключени предварителни договори за покупко-продажба на недвижими имоти, като не е иницирал свикване на Съвета на Директорите на „Софийски имоти” ЕАД с оглед вземане на решения за упражняване на контрол досежно цената на недвижимите имоти, собственост на „Софийски имоти” ЕАД, за които са сключени предварителни договори за покупко-продажба на цена, която е по-ниска от пазарната и не е упражнил контрол досежно цената на недвижимите имоти, собственост на „Софийски имоти” ЕАД, за които са сключени предварителни договори за покупко-продажба на цена, която е по-ниска от пазарната, в следствие на което са сключени 4 бр. окончателни договори за покупко-продажба на недвижими имоти, собственост на „Софийски имоти” ЕАД и от това са последвали значителни щети за дружеството в размер на 1 924 307 лева, като деянията са извършени умишлено и не съдържат признаците за по-тежко престъпление и причинената щета е в особено големи размери, престъплението представлява особено тежък случай /размера на причинените щети многократно надвишава признака особено големи размери, упоритостта на извършените деяния - неупражняване на контрол върху 4 броя предварителни и окончателни договори за покупко-продажба на имоти, собственост на „Софийски имоти „ЕАД”/, като деянията са извършени при условията на продължавано престъпление и осъществяват поотделно един или различни състави на едно и също престъпление, извършени са през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, както следва: 1. През периода от 18.08.2004 г. до 15.03.2005 г. в гр. София в качеството си на длъжностно лице - член на Съвета на директорите на „Софийски имоти” ЕАД: - в съучастие като съизвършител с Г. Ц. И. и Н. М. Д.-К., въпреки задълженията си по чл. 237, ал.2 от Търговския закон, чл. 28, ал.2, т.1, т.2 и т.3 от Устава на „Софийски имоти” ЕАД, чл.6, т.1 и т.4 от договор за възлагане на управление на еднолично акционерно дружество с общинско имущество „Софийски имоти” ЕАД РД 15-1564/25.05.2004 г., не е упражнил достатъчен

контрол върху работата на лица, на които е възложено управлението на обществено имущество - изпълнителен директор на „Софийски имоти” ЕАД по сключен на 31.07.2002 г. предварителен договор за покупко- продажба на недвижим имот: А/ УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, находящ се в гр. София, район "Илинден", с площ 1 197 (хиляда сто деветдесет и седем) кв.м, съставляващ урегулиран поземлен имот I (първи) - общ., за детска площадка и озеленяване, от квартал 44 (четиридесет и четири), по плана на гр. София, местност "Разсадника - Бежанци" Б/ УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, находящ се в гр. София, район "Илинден", с площ 2 583 (две хиляди петстотин осемдесет и три) кв.м. съставляващ урегулиран поземлен имот III (трети) - общ., от квартал 44 (четиридесет и четири), по плана на София, местност "Разсадника - Бежанци" В/ УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, находящ се в гр. София, район "Илинден", с площ 426 (четиристотин двадесет и шест) кв.м, съставляващ урегулиран поземлен имот IV (четвърти) - общ., от квартал 44 (четиридесет и четири), по плана на гр. София, местност "Разсадника - Бежанци" Г/ УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, находящ се в гр. София, район "Илинден" с. площ 719 (седемстотин и деветнадесет) кв.м, съставляващ урегулиран поземлен имот VIII (осми) - общ., от квартал 44 (четиридесет и четири), по плана на гр. София местност "Разсадника - Бежанци", като не е иницирал свикване на Съвета на Директорите на „Софийски имоти” ЕАД с оглед вземане на решение за упражняване на контрол досежно цената на недвижимия имот, собственост на „Софийски имоти” ЕАД, по сключения предварителен договор за покупко- продажба на цена, която е по-ниска от пазарната и не е упражнил контрол досежно цената на недвижимия имот, собственост на „Софийски имоти” ЕАД по сключения предварителен договор за покупко-продажба на цена, която е по-ниска от пазарната, не е иницирал свикване на Съвета на Директорите на „Софийски имоти” ЕАД с оглед вземане на решение за упражняване на контрол досежно цената на недвижимия имот, собственост на „Софийски имоти” ЕАД, за който на 15.03.2005 г., О. В. К. - изпълнителен директор на „Софийски имоти” ЕАД и Ю. И. Ю.- председател на съвета на директорите на „Софийски имоти” ЕАД, чрез пълномощника си Ц. А. К., упълномощена с пълномощно рег. № 939/11.03.2005 г. на нотариус М.Г., с район на действие районен съд гр. София, регистрационен № 303 на Нотариалната камара, е сключил окончателен договор за покупко-продажба с Нотариален акт № 47, том I, рег. № 974 дело № 35/2005 г. на цена, която е по-ниска от пазарната и не е упражнил контрол досежно цената на недвижимия имот по сключване на окончателния договор за покупко-продажба на цена, която е по - ниска от пазарната, като от това са последвали значителни щети за „Софийски имоти” ЕАД в размер 289 206 лева. 2. През периода от 18.08.2004 г. до 15.03.2005 г., в гр. София, в качеството си на длъжностно лице - член на Съвета на директорите на „Софийски имоти” ЕАД, в съучастие като съизвършител с Г. Ц. И. и Н. М. Д.-К., въпреки задълженията си по чл. 237, ал.2 от Търговския закон, чл. 28, ал.2, т.1, т.2 и т.3 от Устава на „Софийски имоти” ЕАД, чл.6, т.1 и т.4 от договор за възлагане на управление на еднолично акционерно дружество с общинско имущество „Софийски имоти” ЕАД РД 15-1564/25.05.2004 г., не е упражнил достатъчен контрол върху работата на лица, на които е възложено управлението на обществено имущество – О. В. К., изпълнителен директор на „Софийски имоти” ЕАД, по

сключен на 20.08.2003г. предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот - УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, находящ се в гр. София, район "Възраждане", между бул. "Скобелев", ул. "Партений Нишавски", ул. "Средна гора" и ул. "Атанас Романов", с площ 6 551,67 (шест хиляди петстотин петдесет и едно цяло шестдесет и седем стотни) кв.м, съставляващ урегулиран поземлен имот I (първи) - за СО, от квартал 326 (триста двадесет и шест), по плана на гр. София, местност "Зона Б - 5 (пет) - 3 (три)", като не е иницирал свикване на Съвета на Директорите на „Софийски имоти” ЕАД с оглед вземане на решение за упражняване на контрол досежно цената на недвижимия имот, собственост на „Софийски имоти” ЕАД, по сключения предварителен договор за покупко- продажба на цена, която е по-ниска от пазарната и не е упражнил контрол досежно цената на недвижимия имот, собственост на „Софийски имоти” ЕАД по сключения предварителен договор за покупко-продажба на цена, която е по-ниска от пазарната, не е иницирал свикване на Съвета на Директорите на „Софийски имоти” ЕАД с оглед вземане на решение за упражняване на контрол досежно цената на недвижимия имот, собственост на „Софийски имоти” ЕАД, за който на 15.03.2005 г. О. В. К. - изпълнителен директор на “Софийски имоти” ЕАД и Ю. И. Ю. - председател на Съвета на директорите на „Софийски имоти” ЕАД, чрез пълномощника си Ц. А. К., упълномощена с пълномощно рег. № 939/11.03.2005 г. на нотариус М.Г., с район на действие районен съд гр. София, регистрационен № 303 на Нотариалната камара, е сключил окончателен договор за покупко-продажба с Нотариален акт № 48, том I, рег. № 976 дело № 36/2005 г. на цена, която е по-ниска от пазарната и не е упражнил контрол досежно цената на недвижимия имот по сключване на окончателния договор за покупко-продажба на цена, която е по- ниска от пазарната, като от това са последвали значителни щети за „Софийски имоти” ЕАД в размер 517 022 лева. 3. През периода от 18.08.2004г. до 16.03.2005 г, в гр. София в качеството си на длъжностно лице - член на Съвета на директорите на „Софийски имоти” ЕАД в съучастие като съизвършител с Г. Ц. И. и Н. М. Д.-К., въпреки задълженията си по чл. 237, ал.2 от Търговския закон, чл. 28, ал.2, т.1, т.2 и т.3 от Устава на „Софийски имоти” ЕАД, чл.6, т.1 и т.4 от договор за възлагане на управление на еднолично акционерно дружество с общинско имущество „Софийски имоти” ЕАД РД 15-1564/25.05.2004 г не е упражнил достатъчен контрол върху работата на лица, на които е възложено управлението на обществено имущество – О. В. К., изпълнителен директор на „Софийски имоти” ЕАД по сключен на 22.10.2002 г. предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот - УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, находящ се в гр. София, район "Оборище", ул. "Черковна" № 38 (тридесет и осем), с площ 3800 (три хиляди и осемстотин) кв.м, съставляващ урегулиран поземлен имот 602 (шестстотин и втори), отреден за ЖС и административни сгради, квартал 123 а (сто двадесет и три, буква "а"), по плана на гр. София, местност "Подуяне - Център", бивш парцел XVIII (осемнадесети), от квартал 124 (сто двадесет и четири), местност "Ботевградско шосе", при съседни на целия имот: ул. "Черковна", бул. "Мадрид", ул. "Люлебургаз" и ул. "Марица", заедно с построените в него сгради, както следва: 1.1 Масивна едноетажна сграда, разположена по регулационната линия на ул. "Люлебургаз", застроена на около 176 (сто седемдесет и шест) кв.м., с входи откъм двора и откъм ул. "Люлебургаз", разделен на две самостоятелни

части, както следва: А/ част с входове откъм ул. "Люлебургаз" и двора, състояща се от четири помещения, застроена на около 49 (четиридесет и девет) кв.м.; Б/ част с вход откъм двора, застроена на около 127 (сто двадесет и седем) кв.м, пристройка със самостоятелен вход; 1.2 Масивна сграда на един приземен етаж и тавански етаж, със застроена площ от около 600 (шестстотин) кв.м., състояща се от двадесет стаи, две сервизни помещения и коридор; 1.3 Масивна едноетажна сграда, със застроена площ от около 80 (осемдесет)кв., състояща се от гараж с работилница, склад и санитарен възел; 1.4 Девет масивни едноетажни бараки, разположени откъм ул. "Марица"; 1.5 Три едноетажни склада, разположени по ул. "Люлебургаз"; без построената в имота масивна едноетажна постройка – трафопост, като не е иницирал свикване на Съвета на Директорите на „Софийски имоти” ЕАД с оглед вземане на решение за упражняване на контрол досежно цената на недвижимия имот, собственост на „Софийски имоти” ЕАД, по сключения предварителен договор за покупко-продажба на цена, която е по-ниска от пазарната и не е упражнил контрол досежно цената на недвижимия имот, собственост на „Софийски имоти” ЕАД по сключения предварителен договор за покупко- продажба на цена, която е по-ниска от пазарната, не е иницирал свикване на Съвета на Директорите на „Софийски имоти” ЕАД с оглед вземане на решение за упражняване на контрол досежно цената на недвижимия имот, собственост на „Софийски имоти” ЕАД, за който на 16.03.2005 г., О. В. К.- изпълнителен директор на “Софийски имоти” ЕАД и Ю. И. Ю.- председател на съвета на директорите на „Софийски имоти” ЕАД, чрез пълномощника си Ц. А. К., упълномощена с пълномощно рег. № 937/11.03.2005 г. на нотариус М.Г. с район на действие районен съд гр. София, регистрационен № 303 на Нотариалната камара е сключил окончателен договор за покупко[1]продажба с Нотариален акт № 52, том I, рег. № 1013 дело № 39/2005 г. на нотариус М.Г., с район на действие районен съд гр. София, регистрационен № 303 на Нотариалната камара на цена, която е по-ниска от пазарната и не е упражнила контрол досежно цената на недвижимия имот по сключване на окончателния договор за покупко-продажба на цена, която е по- ниска от пазарната, като от това са последвали значителни щети за „Софийски имоти” ЕАД в размер 81704.18 лв. 4. През периода от 18.08.2004г. до 17.03.2005 г., в гр. София, в качеството си на длъжностно лице - член на Съвета на директорите на „Софийски имоти” ЕАД, в съучастие като съизвършител с Г. Ц. И. и Н. М. Д.-К., въпреки задълженията си по чл. 237, ал.2 от Търговския закон, чл. 28, ал.2, т.1, т.2 и т.3 от Устава на „Софийски имоти” ЕАД, чл.6, т.1 и т.4 от Договор за възлагане на управление на еднолично акционерно дружество с общинско имущество „Софийски имоти” ЕАД РД 15-1564/25.05.2004 г., не е упражнил достатъчен контрол върху работата на лица, на които е възложено управлението на обществено имущество - изпълнителен директор на „Софийски имоти” ЕАД по сключен на 07.11.2003г, предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот - ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, находящ се в гр. София, район "Илинден", с площ 1495 (хиляда четиристотин деветдесет и пет) кв.м, съставляващ поземлен имот планоснимачен номер 811 (осемстотин и единадесет), от квартал 13 (тринадесет), по плана на гр. София, местност "Разсадника - Бежанци", при съседни на поземления имот по скица: ул. "Лейди Странкфорд", ул. "Цар Симеон", ул. "Зографски манастир", урегулиран

поземлен имот IV-388, който имот е включен в урегулиран поземлен имот I (първи) - за читалище, от квартал 13 (тринадесет), 5 по плана на гр. София, местност "Разсадника - Бежанци", целият с площ от 9 216 (девет хиляди двеста и шестнадесет) кв.м., като не е иницирал свикване на Съвета на Директорите на „Софийски имоти” ЕАД с оглед вземане на решение за упражняване на контрол досежно цената на недвижимия имот, собственост на „Софийски имоти” ЕАД, по сключения предварителен договор за покупко- продажба на цена, която е по-ниска от пазарната и не е упражнил контрол досежно цената на недвижимия имот, собственост на „Софийски имоти” ЕАД по сключения предварителен договор за покупко-продажба на цена, която е по-ниска от пазарната, не е иницирал свикване на Съвета на Директорите на „Софийски имоти” ЕАД с оглед вземане на решение за упражняване на контрол досежно цената на недвижимия имот, собственост на „Софийски имоти” ЕАД, за който на 15.03.2005г. О. В. К. - изпълнителен директор на “Софийски имоти” ЕАД и Ю. И. Ю. - председател на Съвета на директорите на „Софийски имоти” ЕАД, чрез пълномощника си Ц. А. К., упълномощена с пълномощно рег. № 940/11.03.2005г. на нотариус М.Г., с район на действие районен съд гр. София, регистрационен № 303 на Нотариалната камара е сключил окончателен договор за покупко-продажба с Нотариален акт № 53, том I, рег. № 1039 дело № 40/2005 г. на цена, която е по- ниска от пазарната и не е упражнил контрол досежно цената на недвижимия имот по сключване на окончателния договор за покупко-продажба на цена, която е по- ниска от пазарната, като от това са последвали значителни щети за „Софийски имоти” ЕАД в размер 1 118 079 лева - престъпление по чл. 219, ал.4 вр. ал.3 вр. ал.2 вр. чл. 20, ал.2 вр. ал.1 чл. 26, ал.1 от НК. Със същия обвинителен акт са внесени обвинения на още 12 лица. Мярката за неотклонение по отношение на ищеца, както и по отношение на останалите лица, е била „подписка“, която съдът не е изменил до приключване на съдебното следствие. С разпореждане от 20.12.2010г. съдията –докладчик по образуваното НОХД № 3414/10г. на СГС е прекратил съдебното производство и е върнал делото на СГП за отстраняване на съществени процесуални нарушения. С определение № 88/11.04.2011г. по внчд № 321/11г. на САС разпореждането от 20.12.2010г. на СГС е отменено и делото – върнато на СГС. Делото е продължено от СГС, НО, 8 с-в, под същия номер, който с разпореждане от 5.08.2011г. го е внесъл за разглеждане в открито съдебно заседание. Проведени са следните съдебни заседания: На 21.11.2011г. – ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Не е даден ход на делото, заради отсъствието на защитника на друг подсъдим. На 24.01.2012г. – ищецът се е явил, но не се е явил неговия защитник. Ход на делото не е даден. На 6.04.2012г. – ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Не е даден ход на делото заради отсъствието на защитника на друг подсъдим. На 17.04.2012г. - ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Даден е ход на делото и е започнато съдебното следствие. Заседанието е продължило до обяд. На 2.07.2012г. - ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Разпитани са свидетели. Заседанието е продължило до обяд. На 3.07.2012г. - ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Не е даден ход на делото. На 11.07.2012г. - ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Разпитани са свидетели. Заседанието е продължило до обяд. На 20.11.2012г. - ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Разпитани са свидетели. Заседанието е

продължило до обяд. На 26.11.2012г. - ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Не е даден ход на делото. На 4.03.2013г. - ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Не е даден ход на делото. На 13.05.2013г. - ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Ход на делото не е даден. С молба от 8.07.2013г. защитникът на ищеца е уведомил съда, че Г.С. е избран за народен представител с решение от 13.05.2013г. на ЦИК, че същият се ползва с депутатски имунитет, който е пречка да се продължи наказателното производство, и е поискал от съда да спре наказателното производство по НОХД № 3414/10г. на СГС. В подкрепа на твърдението е представено и удостоверение от ЦИК. В проведеното на 15.07.2013г. ищецът не се е явил. Ход на делото не е даден. Същото е отложено за 22.11.2013г. , но по делото няма съставен съдебен протокол от 22.11.2013г., поради което съдът приема ,че такова съдебно заседание не е проведено. Със заповед от 24.01.2014г. на председателя на СГС делото е разпределено на нов докладчик, заради наложено дисциплинарно наказание на първоначалния съдия-докладчик. Съдебното следствие е започнала отначало. В проведеното с.з. на 31.03.2014г. ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Ход на делото не е даден. Делото е спряно, тъй като ищецът е избран за народен представител в 42-то НС. След отправено искане от главния прокурор до НС от 12.11.2014г. за снемане имунитета на ищеца и след изричното съгласие на ищеца от 13.11.2014г. да му бъде снет имунитета, съдът с определение от 18.02.2015г. е възобновил производството по делото. Същото е продължило, като са проведени следните съдебни заседания: На 27.03.2015г. - ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Ход на делото не е даден. На 17.06.2015г. - ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Ход на делото не е даден. На 19.01.2015г. - ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Ход на делото не е даден. На 1.02.2016г. - ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Ход на делото е даден. Съдът е започнал отново съдебното следствие. Заседанието е продължило до обяд. На 29.03.2016г. - ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Съдебното следствие е продължило със събиране на доказателства, до обяд. На 9.05.2016г. - ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Съдебното следствие е продължило със събиране на доказателства до обяд. На 6.06.2016г. - ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Ход на делото не е даден. На 26.09.2016г. - ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Ход на делото не е даден. На 29.11.2016г. - ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Не е даден ход на делото. На 5.12.2016г. - ищецът се е явил лично, ведно със своя защитник. Съдът е събирал доказателства, приключил е съдебното следствие. При пледоариите представителят на държавното обвинение не е поддържал същото. Съдът се е произнесъл с оправдателна присъда. Отменил е мярката за неотклонение по отношение на ищеца. Заседанието е продължило до 13.30ч. От изложеното е видно, че по делото са проведени 23 открити съдебни заседания. На 22 съдебни заседания ищецът се е явил лично, от тях – на едно с.з. не се е явил упълномощеният от него защитник, което е било причина да не се даде ход на делото. В 8 съдебни заседания е даден ход и са събирани доказателства. Заседанията са приключвали до обяд. Присъдата не е обжалвана или протестирана. На присъдата съдът е отбелязал, че същата е влязла в сила на 21.12.2016г. С молба от 30.01.2017г., адресирана до началника на СДВР, ищецът е поискал да му бъде снета

полицейската регистрация. Със заповед от 8.02.2017г. на директора на ГД НП полицейската регистрация на ищеца е снета. По воденото наказателно производство, на досъдебното производство ищецът е представител пълномощно, по силата на което адв.С. го е представлявала през целия наказателен процес. Договор за правна защита и съдействие не е представен по наказателното дело.

От представени договори и фактури се установява, че ищецът е заплатил на АД „Д., А. и съдружници” възнаграждение за защита по досъдебното производство в размер на 840лв. с ДДС /плащането е направено на 11.03.2010г./, както и възнаграждение за защита на съдебното производство в размер на 3600лв. с ДДС /плащането е направено на 2.12.2011г./. В пълномощното, представено по наказателното дело, е отразено, че адв.С. работи в горепосоченото адвокатско дружество.

Установява се, че срещу ищеца е била образувана прокурорска преписка за документна измама при ОП-Шумен през 2004г., която е била прекратена през 2008г.

По делото са представени копие на печатни издания на в.„Уикенд“, „Дума“, както и от електронни медии – Фрогнюз, Пик.бг, както и от други медии, в които воденото срещу ищеца наказателно производство е отразявано.

По делото са ангажирани гласни доказателства чрез разпит на свидетел С. М., членуващи в една партия с ищеца, като е дал показания, че ищецът се е чувствал неудобно заради воденото срещу него наказателно производство, притеснявал се да ходи на мероприятия на партията, тъй като хората шушукали. През 2015г. ищецът бил номиниран за кандидат на партията за кмет на гр.София, но той се отказал заради съдебните скандали. Като депутат ищецът не се е изказвал по редица законопроекта в НС, за да не бъде нападат във връзка с делото. Притеснявал се за детето си, както и за политическата кампания на настоящия съпруг на своята бивша съпруга. Не смеел да отиде до Сърбия или Македония през почивните дни, за да не му създадат проблеми на границата. Не можел да упражнява любимия си спорт –лов. Не можел да се развива кариерно, прекратил част от контактите си с партийните си другари. Заради скандала не могъл да стане председател на градската организация и на самата партия.

Свидетелят Г. М., съсед и приятел на ищеца, е дал показания, че ищецът трудно приел започналото срещу него наказателно производство. Притеснявал се за родителите си, за сина си – да не му се подиграват в училище. Много от приятелите на ищеца се отдръпнали от него, подигравали му се. В резултат на това ищецът се отдръпнал, затворил се в себе си. Години наред ходел по дела, за него пишели в медиите. В този момент граждал кариера, не го издигнали за кмет на София заради делото. Не пътувал в чужбина, не ходел на лов. По времето, когато делото започнало, ищецът бил общински съветник, впоследствие бил избран за народен представител.

С оглед на установената фактическа обстановка, въззивният съд намира от правна страна следното:

Основният спорен въпрос по делото е относно определения размер на обезщетението

за неимуществени вреди по предявения иск с правно основание чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, съгласно който държавата отговаря за вреди, ако лицето бъде оправдано или наказателното производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или, че извършеното деяние не е престъпление. При преценката на този размер следва да се съобрази чл.52 ЗЗД, както и Постановление №4/1968 относно справедливостта.

Ищецът е бил обвинен в извършването на тежко умишлено престъпление-чл.219, ал.3, вр. с ал.3, вр. с ал.2, вр. с чл.20, ал.2, ал.1, вр. с чл.26, ал.1 ВК, за което се предвижда наказание лишаване от свобода от 3 до 12 години, както и лишаване от права по чл.37, ал.1, т.6 и т.7 НК. Производството е започнало на 8.03.2010г и е приключило на 21.12.2016г. с влизане в сила на оправдателна присъда, като общата му продължителност е 6 години, 9 месеца и 12 дни. Била е наложена най-леката мярка за неотклонение-„Подписка”. Досъдебната фаза е продължила 2 месеца, в която ищецът е бил разпитан един път и два пъти се е явявал пред разследващия полицей-за повдигане и предевяване на обвинението. Съдебната фаза е продължила 6 години от 21.07.2010г. до 21.12.2016г. с постановяване на оправдателната присъда, като са били проведени 23 открити съдебни заседания, от които ищецът се е явил на 22 от тях и веднъж е бил причина за отлагане на делото. Следва да се отчете, че съдебното производство е било спряно на основание чл.70 от Конституцията на РБългария за период от 1 година и 11 месеца.

Следва да се отчете, че наказателното производство е било с фактическа и правна сложност с оглед на множеството подсъдими, обвинения, съучастие, доказателства. Забавянето на производството е настъпило поради извършена смяна на съдебния състав с повече от 2 години, което е наложило повтаряне на съдебното следствие.

Ищецът е бил на 39 години при започване на наказателното производство, занимавал се е с политическа дейност, бил е общински съветник в Столична община, заемал е пост в политическа партия. Твърденията, че тези му дейности са били затруднени с оглед на воденото наказателното производство може да се приеме, че се установяват с оглед свидетелските показания, че ищецът е изпитвал неудобство и притеснения от същото, тъй като колегите му задавали въпроси за процеса. От друга страна по време на наказателното производство ищецът е бил избран за народен представител въз основа на пряк избор от гласоподавателите, поради което следва да се приеме, че за развитието на кариерата му като политическа фигура наказателното производство не е възпрепятствало ищеца. Не може да се приеме, че оттеглянето на кандидатурата му за кмет на столицата е резултат от воденото наказателно производство, а следва да се приеме, че е свързано с намерението на същия за заемане на длъжността-народен представител.

Относно медиините публикации във връзка с воденото наказателно производство и причинените вреди от същите се установява, че действително са довели до причиняване на накърняване на доброто име, авторитет и достойнство на ищеца, а като се отчете и качеството му обществена личност, политик, то същите са имали още по-голямо влияние в отрицателен аспект по отношение на ищеца.

От ангажираните гласни доказателства се установява и, че ищецът е търпял вреди в личния си живот, тъй като е изпитвал неудобство от близките си, от отражението на съдебния процес върху тях, каквито са обичайни за подсъдим в наказателно производство.

Възраженията на въззивника, че наказателното производство е довело до налагане на самоограничения от негова страна да пътува, не може да се приеме, че са му причинили вреди, тъй като не се установява по делото къде конкретно се е наложило да пътува лицето, за да се приеме, че същият е бил възпрепятстван от процеса с ограничението.

Относно твърдените вреди за преустановеното хоби на ищеца-лов, въззивният съд приема, че независимо, че от представените пред въззивния съд доказателства, че ищецът е имал разрешително за притежаване на ловно оръжие и не е могъл да използва същото, то тези обстоятелства не са довели до емоционално страдание на ищеца. Единствено в свидетелските показания св. М. е посочил, че ищецът не е можел да ходи на лов, но не и до какви вреди е довело това обстоятелство.

Доводите, че е било влошено здравословното състояние на ищеца са недоказани по делото, тъй като не са били представени доказателства в тази насока.

Възраженията за наличие на друго наказателно производство-прокурорска преписка при ОП-Шумен през 2004г, прекратена през 2008г., нямат отношение към претърпените вреди от процесното наказателно производство, тъй като е било приключило към датата на образуването му и е ирелевантно.

Въз основа на изложеното, съдът приема, че дължимото обезщетение за неимуществени вреди следва да се определи в размер на 15 000лв., ведно със законната лихва върху сумата от 21.10.2016г до окончателното изплащане. Независимо, че решението е било обжалвано и в частта за имуществените вреди, то не са били посочени конкретни доводи, които да се обсъдят от въззивната инстанция.

По възражението за изтекла давност въззивният съд приема, че е неоснователно, тъй като срокът следва да се отчита от датата на постановяване на оправдателната присъда, а именно от 21.12.2016г. Исковата претенция е предявена на 21.12.2021г., поради което същата е в 5 годишния срок. По отношение на дължимата законна лихва за забава възражението за изтекла погасителна давност също е неоснователно, тъй като съгласно т.4 ТР по т.д.№3/2004г та ОСГК, на ВКС е прието от кога се дължи законната лихва.

Като е достигнал до същите правни изводи, съдът е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора и на осн. чл.78, ал.3 ГПК следва да бъде осъдена Прокуратурата на РБ да заплати Г. С. С., с ЕГН ***** сумата от 1200лв. за разноски за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, тъй като минималният размер съгласно чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения е 2930лв. ДДС, а претендираният е под същия- в размер на 2 400лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №1120/16.05.2022г, постановено по гр.д.№ 15227/2021г по описа на СГС.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.3 ГПК Прокуратурата на РБ ДА ЗАПЛАТИ на Г. С. С., с ЕГН ***** сумата от 1200лв. за разноси за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

Решението може да се обжалва при условията на чл.280 ГПК с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____